

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015183
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119015183.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného V. A. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. júna 2021, prejednal sťažnosť odsúdeného V. A. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn.6Nt/216/2019 zo dňa 20. januára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. januára 2021, sp.zn.6Nt/216/2019 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. okresný súd zamietol návrh odsúdeného V. A. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.8T/68/2011, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený uviedol nasledovné:

„S rozhodnutím o zamietnutí môjho návrhu na povolenie obnovy konania z októbra roku 2019 nesúhlasím. Súd nesprávne posúdil skutočnosti vyplývajúce z môjho návrhu v znení jeho doplnenia zo dňa 20.04.2020. Tak, ako som podrobne uviedol už aj v návrhu na povolenie obnovy konania, okresný súd v pôvodnom konaní 8T/68/2011 nezohľadnil moje predchádzajúce odsúdenie a v dôsledku toho mi bol uložený ďalší trest, hoci podľa právnej úpravy mi mal byť uložený súhrnný trest. V dôsledku toho mi bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Mám za to, že súd nesprávne posúdil túto skutočnosť, keď uviedol, že okresný súd v pôvodnom konaní zohľadnil moje odsúdenie. Ak by tomu tak bolo, nebol by mi okresný súd v pôvodnom konaní uložil ďalší trest, ale súhrnný.

Rovnako som uviedol na verejnom zasadnutí, že zásadná časť dokazovania (aj z pohľadu skutočností, na základe ktorých som bol uznaný vinným) vychádzali z výpovede svedka M.. Tento svedok však nevypovedal osobne na hlavnom pojednávaní, nakoľko vypovedať odmietol. Jeho výpoveď bola prečítaná zo zápisnice z prípravného konania. Na verejnom zasadnutí sa ma súd pýtal, či viem o skutočnosti, že by tento svedok zmenil svoju výpoveď. Uviedol som, že o takej skutočnosti neviem. Nie je to však pravda, mýlil som sa. Až neskôr som si totiž spomenul, že tento svedok písomne odvolal svoju výpoveď. Tento list by podľa môjho názoru mal byť súčasťou spisu.

V pôvodnom súdnom konaní odvolací súd žiadnym spôsobom nereflektoval na tento list, hoci som to namietal. Tento list nebol v pôvodnom konaní vykonaný.

Záverečný návrh:

Vzhľadom na to, že touto sťažnosťou napadnuté uznesenie trpí vadami, ktoré sú konkretizované vyššie, a ktoré sú súčasne sťažnostnými dôvodmi podľa § 189 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, odsúdený konajúci prostredníctvom svojho obhajcu navrhuje, aby orgán rozhodujúci o sťažnosti podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 20.01.2021 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.“

Sťažnosť písomne zdôvodnil aj sám odsúdený podaním zo dňa 22.01.2021 doručeným okresnému súdu dňa 28.01.2021, podaním zo dňa 31.03.2021 doručenej okresnému súdu dňa 07.04.2021, pričom v uvedených podaniach odsúdený uviedol nasledovné:

„Uvádzam, že konajúci súd a p. predseda senátu OS Trenčín na uvedenom verejnom zasadnutí 6Nt/216/2019 dňa 20.01.2021 náležite v rámci poučenia ozrejmil požiadavky - podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ktorým som porozumel - pochopil, pričom mám za to, že môj návrh bol súdom bez ďalšieho predčasne zamietnutý, a že súd mal rozhodne predvolať - vypočuť osobu (svedka) R. M., prípadne aj ďalšie osoby v danej tr. veci č.k. 8T/68/2011, a to ich vypočuť, posúdiť obsah ich výpovedí a potom rozhodnúť.

V neposlednom rade týmto oznamujem aj skutočnosť (ktorú som opomenul súdu uviesť dňa 20.01.2021 v konaní č. 6Nt/216/2019) a to, že v trestnom konaní č. 8T/68/2011 na OS Trenčín sa rozhodne nachádza mnou doručenu poštou (v minulosti) doručený list od L. M. - ktorý adresoval mne, pričom Okresný súd Trenčín sa doposiaľ, tiež nezaoberal obsahom a skutočnosťami uvedenými v tomto liste a teda ani so súvisiacimi okolnosťami a dôkazmi uvedenými v mojom návrhu na obnovu konania.“

V podaní zo dňa 31.03.2021, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 07.04.2021 odsúdený uviedol nasledovné:

„Podanie - odôvodnenie mojej (písomne podanej) sťažnosti z dôvodu podľa § 189 ods. 1,2 Tr. por. podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín pod sp.zn. 6Nt/216/2019 z 20.1.2021 (v písomnom vyhotovení mne doručené 12.3.2021), ktorým súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol môj návrh na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 8T/68/2011, nakoľko (údajne) neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, pričom popri skutočnostiach a navrhovaných dôkazoch, ktoré som okresnému súdu predložil a oznámil v mojom písomnom podaní návrhu a doplneného ďalšími podaniami ako sú skutočnosti a návrhy dôkazov, ktoré som súdu oznámil priamo na verejnom zasadnutí pod sp.zn. 6Nt/216/2019 konanom dňa 20.01.2021. Mám za to, že okresný súd môj návrh zamietol predčasne a najmä bez ďalšieho, aby najmä procesne vykonal navrhované dôkazy a tieto následne posúdil a rozhodol v zmysle požiadaviek a teda o splnení alebo nesplnení podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Je zrejmé a nepochybné, že v návrhu boli na predvolanie a vypočutie navrhnutý svedok R. M., nevypovedal na hlavnom pojednávaní pod sp.zn. 8T/68/2011, keďže využil právo svedka nepovyvedať, pričom „osobne“ súd konajúci v pôvodnom konaní č. 8T/68/2011 tak nemal žiadnu možnosť uplatniť zásadu bezprostrednosti (§ 2 ods. 18,19 Tr. por.). Pričom nemohol náležite uplatniť ani príčinné súvisiace požiadavky podľa § 2 ods. 10,12,7 a nasl. Tr. por., v ktorých sú zahrnuté podstatné integrálne prvky a aspekty na vykonanie spravodlivého súdneho procesu. Pričom na hlavnom pojednávaní totiž prečítanie výpovede sv. R. M. (napr. zaznamenané na str. 13, rozsudku OS Trenčín sp.zn. 8T/68/2011) samo osebe (ešte aj bez toho, aby bol daný plný súhlas osôb na ich prečítanie) nemôže nijako nahradiť procesnú činnosť a úkony súdu, ktoré prioritne prislúchajú a sú nezastupiteľnou úlohou poslaním doménou súdu. A to dostatočne vyjadrené požiadavkami a zárukami v Čl. 50 ods. 1 Čl. 46 ods. 1, Čl. 141 ods. 1 ÚS SR. Súd nebol (ani prokurátor) osobne prítomný pri úkonoch polície v prípravnom konaní a nemal možnosť sa presvedčiť, že z akých okolností a za akej situácie boli v prípravnom konaní získané a zaznamenané výpovede osôb vrátane výpovede sv. R. M.. A to zvlášť so zreteľom na verejne roky známe skutočnosti, že žiaľ aj v radoch polície pracuje niekoľko osôb, ktoré sa dopúšťajú protiprávnych excesov a na „vylepšenie objasnenosti“ tr. činom použijú aj nezákonné postupy a to zväčša voči osobám spájaných s užívaním omamných látok hoci len spotrebiteľov, ktorým nik nebude veriť! Lebo musí sa veriť iba policajtom, aj keď neraz konajú protiprávne a žiaľ niektorí sú „zapletení“ aj v najťažších zločinoch. Čo im bráni potom v protiprávnom získavaní a vykonávaní „dôkazov“ pri a voči ľuďom ako som ja? Či M. a pod.? Zároveň upriamujem

pozornosť aj na skutočnosť a nedostatok, že v trestnom spise sp.zn. 8T/68/2011 na Okresnom súde v Trenčíne sa tiež totiž nachádza mnou súdu doručený list, ktorý mne napísal - adresoval sv. R. M., a to právoplatne skončenom trestnom konaní 8T/68/2011. Ako túto skutočnosť okresnému súdu oznamujem aj v konaní o mojom návrhu na obnovu konania v sp.zn. 6Nt/216/2019 a to aj v súvislostiach písomných podaniach v písomne podanej sťažnosti proti uzneseniu OS Trenčín č. 6Nt/216/2019, pričom je zrejmé, že obsah - text tohto listu napísaného sv. R. M. nebol doposiaľ predmetom konania a teda asi predmetom preskúmania. Pričom aj z tohto dôvodu sa javí totiž zamietnutie môjho návrhu na povolenie obnovy konania č. 8T/68/2011 - uznesením č. 6Nt/216/2019 unáhlené, predčasné a nesprávne. Nakoľko svedok R. M. mal byť jednoznačne predvolaný a vypočutý pred súdom v konaní č. 6Nt/216/2019 tak, aby sa jasne pravdivo vyjadril ku všetkým s danou tr. vecou súvisiacim skutočnostiam. Rovnako významný dosah i dopad má na celé pôvodné trestné konanie pod sp.zn. 8T/68/2011 a na zrejmé a skreslené až konšpiračno - nepravdivé tvrdenia súvisiace s obvinením mojej osoby, ktoré doposiaľ nevedú ku žiadnej náprave - oprave. To jedine Krajský súd v Trenčíne avšak v jeho uznesení sp.zn. 23To/45/2015-920 z 18.5.2015 na str. 6 zistil a uznal závažnosť pochybenia a to, že: oslovenie a meno A., totiž nebola žiadna šifra pre dáky „heroín“ ale že jednoznačne volajúci R. M. týmto použil prezývku - zdobneninu môjho priezviska na A.. Avšak bez ďalšieho aj krajský súd tento závažný podstatný nedostatok len formálne písomne uznal a ponechal bez náležitého ďalšieho postupu, ktorým malo byť zákonné a spravodlivé objasnenie takejto skutočnosti, ktorá inak mala závažný dosah na trestnosť mojej osoby a na prísnosť trestu mne uloženého. Akokoľvek však aj touto skutočnosťou stále a dodnes ide a o pre súd a najmä pre Okresný súd Trenčín v pôvodnom konaní č. 8T/68/2011 a rovnako aj v konaní č. 6Nt/216/2019 o súdu skôr neznámu skutočnosť a dôkaz, s ktorými sa súd doposiaľ nezaoberal. Neposúdil ani nekonal a nerozhodol v týchto otázkach ani o splnení a ani o nesplnení podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Pričom najzávažnejším nedostatkom je súdom zamietnutý návrh na vypočutie sv. R. M., ktorý mal byť rozhodne predvolaný a vypočutý, aby najmä súd mal možnosť a mohol posúdiť obsah jeho výpovede a tiež aj ku skutočnostiam napísaným v jeho liste, vyššie spomenutom. Pričom v týchto súvislostiach v podrobnostiach poukazujem na právne úvahy a právne závery Ústavného súdu SR konštatované v sp.zn. III.ÚS 406/2014, sp.zn. II. ÚS 111/2015-34, z ktorých citujem: Ústavný súd pripomína, že aj v konaní o povolenie obnovy konania je potrebné citiť zásadu in dubio pro reo, pretože aj toto konanie je konaním trestným so všetkými potenciálnymi následkami a je v ňom potrebné rešpektovať ústavné princípy ovládajúce trestné konanie. Zásada in dubio pro reo vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z dopredu prijatého presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý mu je kladený za vinu, aby dôkazné bremeno ležalo na strane obžaloby, a aby prípadné pochybnosti boli využité v prospech obžalovaného. Platí teda, že aj v konaní o povolení obnovy konania treba rešpektovať princíp in dubio pro reo a sudca rozhodujúci o povolení obnovy konania by mal k posúdeniu veci pristupovať nezaujatý. To znamená byť v zásade otvorený tomu, že predložený dôkaz môže potenciálne doterajšie rozhodnutie o vine zvrátiť (tiež nález ÚS ČR č.l. US 2517/08 z 24.2.2009 bod 46). Mám za to, že tieto požiadavky, že konajúci súd OS Trenčín v napádanom uznesení č. 6Nt/216/2019 náležite nereflektoval, resp. „precenil“ ich význam a môj návrh predčasne zamietol. Pričom rovnako ako už v mojom pôvodnom návrhu na obnovu konania 8T/68/2011 vedeného na OS Trenčín pod sp.zn. 6Nt/216/2019 som popri novo oznámených skutočnostiach a navrhnutým dôkazom poukázal aj na právny výklad § 394 ods. 1 Tr. por. konštatovaný právnymi úpravami a závermi Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutia sp.zn. 5Tost/20/2011, 5Tost/1/2008, 3Tost/48/2016, 3Tost/2/2009 tiež uznesenie NS SR č. 7To/17/97 publikované v časopise zo súdnej praxe č. 7/1998) citujem: jednoznačne skôr alebo predtým neznámy dôkaz súdu a rozumie dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vykonaný, za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania v konaní, ktorého sa návrh na obnovu týka. Obnove konania nebráni, ak obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Podstatné je, či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní a súdom, ktoré vo veci rozhodovali. Novú skutočnosť je treba spravidla preukázať novým dôkazom - dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou z procesných strán alebo nebol vykonaný. Pri rozhodovaní, či má byť povolená obnova konania, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhovaný dôkaz je dôkazom novým súdu skôr neznámy a či by na základe neho mohlo dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci. Pričom predčasné zamietnutie môjho návrhu uznesením č. 6Nt/216/2019, v ktorom súd nanajvýš formálne a okrajovo spomenul niektoré mnou v návrhu oznámené skutočnosti, avšak bez procesného vykonania navrhnutých dôkazov nemohla takým postupom reflektovať a dodržať vyššie cit. Požiadavky § 394 ods. 1 Tr. por. konštatované Najvyšším súdom a Ústavným súdom. Keďže súd môj návrh na vykonanie dôkazov zamietol unáhlene - predčasne a to skôr než mohol overiť alebo posúdiť obsah a hodnotu navrhovaných dôkazov. Ďalšou súčasťou môjho návrhu bolo aj mnou namietané nesprávne - nezákonné

určenie druhu a výmery trestu v rozsudku OS Trenčín č. 8T/68/2011 (11 rokov a 8 mesiacov). Pričom dôvodnosť a oprávnenosť mojich námietok aj v tomto smere potvrdzujú logické racionálne právne úvahy a závery Najvyššieho súdu SR. A to výklady a aplikácie úhrnných a súhrnných trestov, to že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Tdo/75/2017 zo dňa 7.marca 2018, tiež rozsudok KS Žilina sp.zn. 1To/90/2015 v rozpore s ktorými je určenie druhu a výmery trestu v rozsudku OS Trenčín č. k. 8T/68/2011. Medzi požiadavkami a podmienkami obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, resp. ich súčasťou sú až požiadavky nižšie citované: alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Vyššie citovaná časť a súčasť dikcie § 394 ods. 1 Tr. por. v spojení s výkladom tohto ustanovenia - podaným vyššie cit. Stanoviskami Najvyššieho súdu SR a ústavno-právnymi závermi Ústavného súdu SR eventuálne podmienkami obnovy konania ráta aj s požiadavkami a princípmi tzv. proporcionality a primeranosti trestu spáchaného činu (primerane právne závery Ústavného súdu SR - nález sp.zn. Pl.ÚS 106/2011).V týchto súvislostiach je až požiadavka a okolnosti za akých sa ukladá úhrnný a súhrnný trest už vyššie uvedené podrobným rozborom § 41, § 42 a nasl. Tr. zák. Právny výklad rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 3Tdo/75/2017 tiež rozsudok KS Žilina č. 1To/90/2015, ktorými právnymi úvahami a závermi sa konajúci Okresný súd Trenčín a Krajský súd Trenčín v konaní č. 8T/68/2011 a 23To/45/2015 pri určovaní druhu a výmery trestu neriadili, keď chybne - mylne neuložili súhrnný trest vo vzťahu k trestu uloženom rozsudkom OS Trenčín č. 2T/52/2009 z 18.1.2012 a nasl. Vyššie označený rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Tdo/75/2017 zo 7.3.2018 bol vyhlásený po právoplatnom odsúdení mojej osoby v hore označenej tr. veci. Možno mať aj z tohto dôvodu i pohľad za to, že tam podaný výklad k § 41 a § 42 Tr. zák. je sčasti tiež novou skutočnosťou. Navyiac uvedeným rozhodnutím. Logickými právnymi závermi preukázaná zrejma nesprávnosť až protiprávnosť určenia druhu a výmery trestu mojej osobe v pôvodnom trestnom konaní č. 8T/68/2011 - 23To/45/2015. Pričom týmito skutočnosťami, okolnosťami i dôvodmi ide o natoľko výnimočné dôvody, že na ich základe mal Okresný súd Trenčín uznesením pod č.k. 6Nt/216/2019 obnovu konania pod č. 8T/68/2011 povoliť. Verím, že sťažnostný súd - Krajský súd Trenčín po preskúmaní veci zistí dôvodnosť podania mojej sťažnosti a že zruší napádané uznesenie a vec vráti súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.“

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd na neverejnom zasadnutí dňa 09. júna 2021 podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania postupu okresného súdu, predchádzajúcemu vydaniu napadnutého uznesenia podľa § 192 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku krajský súd dospel k záveru, že okresný súd procesne správne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr.por. na verejnom zasadnutí.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom na citované ustanovenie krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych

noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr.por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatela, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného, podľa dlhodobo ustálenej súdnej praxe, teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy konania súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmavať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd odkazuje, obsahuje všeobecné právne závery, ktoré sú v úplnom súlade s vyššie uvedenými, súdnou praxou ustálenými právnymi závermi. Okresný súd v súlade s týmito právnymi závermi správne dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na obnovu konania nie je opodstatnený a dôvodný, pričom v danej trestnej veci neboli zistené nové skutočnosti, ktoré by mohli samy o sebe a v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste vyslovené v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn.8T/68/2011.

Okresný súd správne k prvej skutočnosti zakladajúcej podľa názoru odsúdeného dôvod obnovy konania ustálil, že pokiaľ mu nebolo v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn.8T/68/2011 zohľadnené odsúdenie v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.2T/52/2009, v dôsledku čoho malo dôjsť v pôvodnom konaní k uloženiu neprimeraného a neľudského trestu odňatia slobody, tak v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.07.2012, sp.zn.8T/68/2011 bol uvádzaný rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.01.2012, sp.zn.2T/52/2009, ktorým bol obžalovanému V. A. uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne. Okresný súd správne zistil, že vo vzťahu k tejto skutočnosti nejde o novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Nad rámec tejto správnej úvahy okresného súdu k tejto navrhovanej skutočnosti odsúdeným na povolenie obnovy pôvodného konania vedeného pod sp.zn.8T/68/2011 je potrebné uviesť, že touto skutočnosťou sa zaoberal i Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 18. mája 2015, sp.zn.3Tdo/72/2015, ktorým bolo dovolanie obvineného V. A. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté. Napokon aj v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05. novembra 2012, sp.zn.23To/118/2012 bolo konštatované, že uloženie súhrnného trestu, ako to namietal obžalovaný, neprichádzalo do úvahy, pretože obžalovaný síce spáchal predmetnú trestnú činnosť skôr, než bol vyhlásený dňa 18.01.2012 skorší rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/52/2009, avšak trest uložený týmto rozsudkom je už súhrnný, pričom tam zrušený skorší rozsudok Okresného súdu Trenčín vo výroku o treste bol vyhlásený dňa 10.12.2009 pod sp.zn.5T/27/09. Trestnej činnosti, ktorá bola predmetom pôvodného predmetného konania, sa dopustil neskoršie, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ku ktorému bol uložený súhrnný trest.

Rovnako tak je vecne správny záver okresného súdu k druhému dôvodu na povolenie obnovy konania, ktorý spočíva v čítaní zápisnice z prípravného konania o výpovedi svedka R. M. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom trestnom konaní vedenom pod sp.zn.8T/68/2011, keďže svedok odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, nespĺňa kritéria vymedzené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený na

verejnóm zasadnutí na súde prvého stupňa sa vyjadril, že nevie o tom, že by v prípade svedka R. M. došlo k zmene jeho výpovede. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že novým dôkazom je síce aj výpoveď svedka s novým obsahom, avšak táto skutočnosť má byť priamo v návrhu alebo na verejnóm zasadnutí aspoň v minimálnej miere osvedčená. Okresnému súdu však neboli predložené žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že v prípade svedka R. M. došlo k zmene jeho výpovede, prípadne že by bol ochotný vypovedať.

Nadriadený súd ďalej dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil i ďalší dôvod odsúdeného na povolenie obnovy konania spočívajúci v nesprávnej aplikácii rôznych zákonných ustanovení, článkov Ústavy Slovenskej republiky, viacerých ustanovení medzinárodných dohovorov, tak že predmetom konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je riešenie a odstraňovanie pochybení súdov v pôvodnom konaní. Na riešenie týchto otázok po právoplatnosti rozhodnutia v merite veci slúži mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je dovolanie. V predmetnej veci krajský súd zistil, že pôvodné trestné konanie a rozsudky v nich vyhlásené boli na poklade dovolania odsúdeného preskúmané Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako dovolacím súdom, ktorý uznesením zo dňa 18. mája 2015, sp.zn.3Tdo/72/2015 jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Rovnako správne okresný súd dospel k záveru, že pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu (ako aj v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu) poukazuje na rozhodnutia súdov v iných trestných veciach, tak odlišná aplikácia hmotnoprávných a procesných ustanovení súdmi v iných trestných veciach nezakladá dôvod na povolenie obnovy pôvodného konania v trestnej veci odsúdeného, a to ani v prípade, že by došlo k pochybeniu súdov v pôvodnom konaní. Pokiaľ ide o rozhodnutia súdov správne okresný súd poukázal na výnimku, ktorá vyplýva z ustanovenia § 394 ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. V predmetnej trestnej veci v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania však takéto rozhodnutie predložené nebolo.

Okresný súd teda správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, preto nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.